

JEZDNO (9) *av*

jezdno (6), **jezno** (3); *jezdno MiechGlab, LibMal, BietSpr*; *jezno Mącz, Calag*; *jezdno : jezno HistRzym (3 : 1)*.

e prawdopodobnie pochylone (tak w jezdny), o prawdopodobnie jasne (tak w -o).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Konno, wierzchem (9) : gdy gdzie tych zwierząt itado vpatrzą na pałtwie, thedy Czarz Thatarłki zebrałwży czeladz śwą, iezdno ie w koło obftąpią MiechGlab 24; Z Zegrza thedi czyfz Granowfczi oba dwa przerzeczonego Lucałcha Syrpowskiego y fluzebnyky kthore przy fłobyte myall yezdno nad rząką [!] kilka ftayadł odprowadzywfczi y Rzepeczkyemv fnym yachacz rofzkazawfczy na zad ku myafthu fzyą obroczeni LibMal 1546/110v; HistRzym 71v.W

przeciwstawieniach: »jezdno ... pieszo (2), pieszki (1) « (3): A gdyż fie przybliżał do zamku páná fwego/ włożył prawą nogę ná plá fwego/ iákoby iádąc/ á drugą nogą fzedł piefzki/ a tak fzedł iezno y piefzo ná zamek. HistRzym 70v, 70, 71v.

Zwroty: »jezno jechać« = equo iter ingredi Mącz; equitare Calag [szyk 1 : 1] (2): Equo iter ingredi, Yezno yechać. Mącz 175d; Calag 395b.

»jezdno potykać się« (1): Ktory fie iezdno potykac ma/ pátrzn mieyfca rownego álbo trochę obwyfz/ kthory s piefzym ludem/ pátrzn nierownego BielSpr 36v.

Synonim: konno.